

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
18/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. február 26.

A C-11/11. sz. ügyben hozott ítélet
Air France SA kontra Heinz-Gerke Folkerts és Luz-Tereza Folkerts

A csatlakozást magában foglaló repülőút utasainak kártalanítás jár abban az esetben, ha a járatuk legalább három órás késéssel érkezik a végső célállomásra

Az, hogy az első járat nem lépte túl az uniós jog által előírt késési küszöbértéket, irreleváns a kártalanítás szempontjából

Az utasoknak nyújtandó kártalanításról és segítségről szóló rendelet¹ az utasok számára főszabály szerint segítségnyújtást ír elő a járat késése esetére. A Bíróság a Sturgeon ügyben hozott ítéletben² ezenfelül megállapította, hogy azok az utasok, akinek a járata késik, szintén részesülhetnek kártalanításban, még akkor is, ha e jogot a rendelet kifejezetten csak arra az esetre biztosítja, ha a járatokat törölték, és azok a végső célállomásukat a tervezett érkezési időponthoz képest legalább három órás késéssel érik el. Az ilyen átalányjellegű kártalanítást, melynek összege a repülőút hosszától függően 250 és 600 euró között van, azon utolsó célállomáson állapítják meg, ahova az utas a tervezett időpontnál később érkezik.

L. Folkertsnek foglalása volt a Brémából (Németország) Párizson (Franciaország) és São Paulón (Brazília) át Asunciónba (Paraguay) tartó repülőútra. A Brémából Párizsba tartó, az Air France által üzemeltetett járat késedelmesen indult, és az eredetileg tervezett indulási időponthoz képest mintegy 2 és fél óra késéssel szállt fel. Következésképpen L. Folkerts lekéste a szintén Párizsból São Paulóba tartó csatlakozást, melyet szintén az Air France üzemeltetett, amely ezt követően átfoglalást biztosított egy ugyanezen célállomásra tartó későbbi járatra. L. Folkerts a São Paulóba való késedelmes érkezése miatt lekéste az eredetileg tervezett, Asunciónba tartó csatlakozó járatot, így Asunciónba csak az eredetileg tervezett érkezési időponthoz képest tizenegy órás késedelemmel érkezett meg.

Miután az Air France-ot arra kötelezték, hogy L. Folkerts számára fizessen – kamatokkal együtt – kártalanítást, mely többek közt a rendelet alapján járó 600 eurós összeget foglalta magában, e légitársaság a Bundesgerichtshof (német szövetségi bíróság) előtt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Ez a bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy jogosult-e a légi utas a kártalanításra, ha az indulás három óra alatti időtartamot késett, de az utolsó célállomásra történő érkezés időpontja a menetrend szerinti érkezési időpontnál legalább három órával későbbi.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy a rendeletnek az a célja, hogy biztosítsa a légi utasokat megillető minimális jogokat arra az esetre, ha az ilyen utasok három különböző típusú helyzetbe kerülnek: ha a beszállásukat az akaratuk ellenére visszautasítják, ha a járatukat törlik, vagy végezetül, ha a járatuk késik.

A Bíróság ezt követően arra az ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, amely szerint a késő járatok utasai abban az esetben, ha a késés jelentős, azaz legalább három óra, azokhoz az utasokhoz hasonlóan, akiknek az eredeti járatát törölték, és akiknek a légi fuvarozó nem tud átfoglalást biztosítani a rendeletben előírt feltételek mellett, kártalanításra jogosultak, mivel visszafordíthatatlan idővesztéséget, és következtésképpen hasonló kellemetlenséget szenvednek

¹ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú [helyesen: jelentős] késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.

² A [C-402/07.](#) és [C-432/07.](#) sz., Sturgeon és társai kontra Condor Flugdienst GmbH és Böck és társai kontra Air France egyesített ügyekben 2009. november 19-én hozott ítélet; lásd továbbá a [102/09.](#) sz. sajtóközleményt.

el (a Sturgeon és társai, valamint Nelson és társai³ egyesített ügyekben hozott ítéletek). Mivel ez a kellemetlenség a késő légi járatok esetében a végső célállomásra való megérkezéskor nyilvánul meg, a késést az e célállomásra való megérkezés tervezett időpontjához képest, tehát az utolsó járat célállomásához képest kell értékelni.

Ebből következően a csatlakozást magában foglaló repülőút esetében az átalányjellegű kártalanítást a végső célállomásra való megérkezés tervezett időpontjához képest megállapított késés alapján kell értékelni, és e végső célállomás alatt az érintett utas által igénybe vett utolsó légi járat célállomását kell érteni.

Az ellenkező megoldás indokolatlan egyenlőtlen bánásmóddhoz vezetne, mivel eltérő bánásmódot eredményezne a végső célállomásra a tervezett érkezési időponthoz képest legalább háromórás késéssel érkező járatok utasai között aszerint, hogy a repülőutuk tekintetében az indulás tervezett időpontjához képest felmerült-e a rendeletben meghatározott korlátokat meghaladó késedelem, jóllehet a visszafordíthatatlan idővesztéshez kapcsolódó kellemetlenségeik azonosak.

A Bíróság e tekintetben megállapítja, hogy az az átalányjellegű kártalanítás, amelyre az utas a rendelet alapján jogosult abban az esetben, ha a járata a végső célállomását a megérkezés tervezett időpontjához képest legalább háromórás késéssel érte el, nem kötődik azon feltételek teljesítéséhez, amelyek a segítséget, illetve ellátást biztosító intézkedésekre jogosultságot eredményeznek, mivel azok a légi járatnak az indulásnál bekövetkező késéséhez kapcsolódnak.

A légi fuvarozók számára jelentkező pénzügyi következmények tekintetében a Bíróság megállapítja, hogy az ilyen következmények mérsékelhetőek, először is, ha a légi fuvarozó bizonyítani tudja, hogy a jelentős késést olyan rendkívüli körülmények okozták, amelyeket akkor sem lehetett volna elhárítani, ha minden ésszerű intézkedést megtesznek, tehát olyan körülmények, amelyek kívül esnek a légifuvarozó tényleges befolyásán (a Wallentin-Hermann ügyben hozott ítélet⁴). Másrészt a rendelet alapján teljesített kötelezettségek nem zárják ki azt, hogy e fuvarozók a kárt okozó személyektől – harmadik személyeket is beleértve – kártérítést követeljenek (a Nelson és társai egyesített ügyekben hozott ítélet). Végezetül a kártalanítás összege – amelyet az érintett repülőút hosszától függően 250, 400 és 600 euróban rögzítettek – a rendelet értelmében akár 50%-kal is csökkenthető, ha a késés, a 3 500 km-t meghaladó repülőút esetében nem éri el a négy órát. A Bíróság emlékeztet továbbá arra, hogy a légi utasokat is magában foglaló fogyasztók védelmével kapcsolatos célkitűzés igazolhatja az egyes gazdasági szereplők által elszenvedett – akár jelentős mértékű – hátrányos gazdasági következményeket.

Következésképpen a Bíróság azt a választ adja, hogy **kártalanítás jár a csatlakozást magában foglaló olyan repülőút utasának, amelynek esetében az indulásnál a rendeletben meghatározott küszöbértékeknél kisebb mértékű késés merült fel, de amely tekintetében a végső célállomásra való érkezés a tervezett érkezési időponthoz képest legalább három órát késett. E kártalanításnak ugyanis nem feltétele, hogy az indulásnál késés álljon fenn.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☐ ☎ (+32) 2 2964106

³ A [C-581/10.](#) és [C-629/10.](#) sz., Nelson és társai kontra Deutsche Lufthansa AG és TUI Travel és társai kontra Civil Aviation Authority egyesített ügyekben 2012. október 23-án hozott ítéletek; lásd továbbá a [135/12.](#) sz. sajtóközleményt.

⁴ A Bíróság [C-549/07.](#) sz. Friederike Wallentin-Hermann Alitalia ügyben 2008. December 22-én hozott ítélete; lásd továbbá a [100/08.](#) sz. sajtóközleményt.